

עת"א 6856/02/16 - בנימין דניאל דויד, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 6856-02-16 דויד(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	בנימין דניאל דויד,
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

העותר הגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטה שדחתה את בקשתו למינוי סניגור ציבורי.

לאחר עיון בנימוקי הבקשה ובתגובת המשיבים, אני דוחה את הבקשה לעיון חוזר.

עתירתו של האסיר איננה מעלה כל סוגיה משפטית מורכבת וסבוכה. העתירה מכוונת נגד החלטת המשיבים שלא להעבירו לאגף דתי. מכתב התשובה עולה כי ההחלטה ניתנה בשל סכסוכים שיש לעותר בחלק מהאגפים ואי התאמתו לשילוב באגפים אחרים.

כפי שנקבע ברע"ב 5436/15 דוד אסור נ' שב"ס (כב' השופט דנציגר), הזכות לייצוג משפטי בעתירות אסיר נגד החלטת גורמי שב"ס לא הוסדרה בחוק. עתירות אסיר אינן מופיעות ברשימת המקרים בהם קמה חובת ייצוג על ידי סניגור (ראו סעיף 15(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי, נוסח משולב). ייצוג בעתירות אסיר איננו כלול גם בשירותים המוסדרים בחוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו - 1995, וזאת למעט בהליכים מסוימים המתקיימים בפני וועדת השחרורים (ראה סעיף 18 לחוק הסניגוריה הציבורית).

ברע"ב 4914/12 קובעת כב' השופטת חיות כי אין מניעה עקרונית לכך שבית המשפט יורה על מינוי סניגור ציבורי בעתירת אסיר, במקרים המתאימים, אך סוגיית מינויו של סניגור ציבורי בעתירת אסיר, ראוי לה כי תיבחן בכל מקרה לגופו ועל פי נסיבותיו, ובשים לב למשאבים המוגבלים של הסניגוריה הציבורית ולצורך לשמור על שוויון בין אסירים

בהליכים משפטיים.

ככלל, הפסיקה הכירה במגוון שיקולים שיש לשקול כאשר מוגשת בקשה למינוי סניגור ציבורי בהליכי עתירת אסיר, בין היתר נבחן אופי העתירה וסיכוייה, נסיבות אישיות של המבקש, בחינת כל מקרה לגופו, והתחשבות במגבלת המשאבים (ראה גם דברי כב' השופט הנדל ברע"ב 4079/13 מגאדבה מחמוד נ' שב"ס ורע"ב 4914/12 זוזוליה נ' משטרת ישראל).

המקרה שבפני איננו נמנה עם המקרים המצדיקים מינוי של סניגור ציבורי, שכן הוא איננו מעלה כל שאלה משפטית המצדיקה את המינוי.

לפיכך, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' ניסן תשע"ו, 13 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.